

Publicerad 2013-08-06 12:05 av Ewa-Britt Nilson

*Musikgrupp bild. 1981 spelar på gitarr
dragspel, kontrabas, munspel, splittrades
1996, men efterfrågade gör nu turnéer...*

*******F*J*K*******

En otroligt fin och samspelt sjungande trio.
Jag lyssnade till dem för första gången för
några veckor sedan. Då de spelade och sjöng
nästan i nonstop i tre timmar.

De bjöd inte bara på musikaliska alster utan de
berättade på ett humoriskt sätt saker som de varit
med om i pausen emellan speleriet...

Den glada tonen dem emellan var upplyftande god,
när en av dem skulle ta fatt i sitt dragspel och fick tag
på kontrabasen istället i farten, då ursäktade han sig
med, men de är ju så lika, visst är de det, sa de andra,
du är ju den enda av oss som har gått på musikhögskolan
så du vet ju allra bäst...

Så tappade en av dem bort orden till texten när han sjöng
solo, och han hittade på och hittade på ord, de andra
tittade leende på honom och spelade bara på, då hörs
en röst ifrån publiken som viskade de rätta orden till
honom då sa de andra, tur du hade någon som visste
vad du skulle sjunga du verkade nervös, inte alls sa han,
på varje bra ställe finns ju alltid en sufflös...

De spelade olika jazzlåtar, egna och andras visor, psalmer,
fandango, valser t o m tango om jag minns rätt. Och de
kunde med till och med få till säckpipeton i musiken
vi i publiken bara jublade...

Men så kom det som vi alla inte alls ville höra:
-Nu spelar vi sista låten med den tackar vi för oss...
När de spelat klart den då bröt applåderorna loss igen..
Då sa de: -Vi börjar om från början förstås!
Då reste vi oss alla upp och applåderade stående...

De spelade tre melodier till!

Och applådåskan som de fick då
den dånar i mig ännu på...
Jag säger bara ett: GULD!

Och musikunderhållningen avslutades med att vi sjöng
Mark Levengoods psalm till melodin:
Den blomstertid nu kommer

Fast dagen är till ända
än skimrar äng och strand
Var blomma har sin slända
allt skapas av Guds hand
I solens höga bana
och nattens mjuka dis
Du låter mig här ana
en skymt av paradiset

Nu sången av en koltrast
i kvällen tonar ut
En rand av guld i väster
en sommardag är slut
I väntan på en gryning
den milda brisen bär
ett löfte om ett rike
där tiden inte är

När höstens vindar riva
vårt land här upp i nord
hjälp mig att kylan driva
och värm mig med Ditt ord
Jag vill Dig alltid ära
Den Gud som vill mig väl
Och genom vintern bära
din sommar i min själ

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ewa-Britt Nilson med Poeter.se id #16992 innehar upphovsrätten